

Chyťte a pouštějte! Ryby nekřičí.

„šuplík“, 2007

Jsem cynický, zahořklý, nepřející stařík. Nepřeji trochu té zábavy, špetku povyražení muškařům, kteří si přijeli světa kraj k vodě „odpočinout“, zlým okem hledím na závodníky v neoprenech dokazujících svou rybářskou zdatnost desítkami zdolaných ryb.

Takového mne asi vidíte. Měl bych se začít obhajovat, vysvětlovat, dokazovat. Nebylo by to však asi nic platné. Trend **lovit (a pouštět) ryby jen a jen pro zábavu**, pro ukrácení chvíle, pro zvýšení adrenalinu v krvi při zdolávání kapitální ryby, toto směřování je v našem muškařském (a nejen muškařském) světě nezvratné. Všude je považováno za vrchol rybářské etiky a revíry Catch and Release jsou považovány tak říkajíc za „pětihvězdičkové“.

Nerozumím tomu. Připadá mi to všechno jako jakási zvrácená pouťová atrakce – ačkoliv, na druhou stranu, kdybych byl na takovém revíru „principálem“, asi bych se také stal tím nejhorlivějším apoštolem tohoto trendu. Ryb by mi z revíru tolik neubývalo a zájemců o zápas s pořádným šupinatým medvědem bude vždycky dost..... Ochoťně mu i ten snímek nebo videoklip udělám – vždyť je to propagace MÉHO revíru.

Odmítám-li Chyť a pusť jako projev nejvyšší rybářské etiky, pak jsem si nepochybně přišel na svou muškařskou vestu nášivku „MASAŘ“. Vás bych zase - na oplátku, poprosil, abyste si přestali říkat RYBÁŘI, ale LOVCI. Lovci ryb.

Neodpustím si citovat jeden odstavec z článku Česká myslivost od pana Dr.Ing. Rudolfa Nováka z Lesnické školy v Hranicích –. Zkuste si sami nahradit slovo myslivost slovem rybářství, myslivec – rybář. Cituji:

*K mysliveckým tradicím především patří jak dovednosti, mluva, tak etika. Etika se v myslivosti projevuje především tam, kde přestává platit zákon či směrnice a rozhoduje cit. Ten, kdo hospodáří v přírodě, kdo rozhoduje o životě a smrti musí stát mravně vysoko. Usmrcuje-li myslivec zvěř, nesmí ji trýznit, musí se k ní chovat s úctou, jaká náleží každému tvorů, člověka nevyjímaje. **Myslivec totiž nechová zvěř proto, aby ji mohl lovit, ale loví ji proto, aby ji mohl chovat! To je ten podstatný rozdíl mezi myslivcem a lovcem, který je tak těžké pochopit lidem, kteří snad o myslivosti někdy četli, možná ji viděli na obrázku, ale nikdy se s ní nesetkali.***

Takže rozvod? Podávám návrh na rozvod, protože trojjediné rybářské právo už neplní svou funkci. Nechceme-li je racionálně vykonávat v plném rozsahu, využívat přirozenou produkci revíru, oddělme **chov a ochranu** ryb **od lovu** ryb, péči o revír přenechejme nájemcům nebo majitelům privatizovaných revírů. Tito si pak v souladu se stávajícím Zákonem o rybářství nebo jeho případnými novelami určí kdo, jak a za jakých podmínek bude (za úhradu) na jejich revírech lovit. A všichni budou spokojeni! Nájemci se budou předhánět v zarybnění a zatraktivnění svých revírů pro zákazníky - lovce, ti si pak najdou revíry, kde jim bude umožněno ukojit své specifické představy o dokonalém rybolovu. Teď už jen najít právníka, který žádost o rozvod sepíše a podá. Jak to už při rozvodech bývá, jsou tu ještě děti. No, to jsou přece ti rybáři - dětinové, které nejvíce uspokojovala práce, činnost kolem jejich revírů. Žádný strach, pachtýř už pro ně něco najde. Mohou hlídat, pomáhat při vysazování ryb, sbírat na břehu odpadky po lovcích nepřijdou zkrátka!

Tak a máme to vyřešené!